

fogeden i medfør af retsplejelovens § 645, stk. 2, træffer bestemmelse om beslaglæggelse af rekvisiti lager af de ulovlige produkter. Fogeden kan pålægge rekvisitus at afgive forklaring vedrørende varelageret, og undersøgelse af rekvisiti lokaler kan gennemtvinges, jf. § 646, stk. 2, 2. pkt., sammenholdt med §§ 497 og 498. Rekvisiti lager af ulovlige produkter kan ofte give et fingerpeg om størrelsen af det ulovlige salg. Nogen sikker sammenhæng er der dog ikke tale om. Eksempelvis kan forholdet være det, at de ulovlige produkter i hovedsagen kun produceres eller hjemtages efter kundens bestilling, således at lageret er lille i forhold til omsætningen. Reglerne om fagedforbud giver imidlertid ikke mulighed for gennem en tvangsmæssig undersøgelse af regnskaber, bogføringsmateriale, købs- og salgsnotaer, kundelister og lignende at skabe et billede af størrelsen af den ulovlige omsætning.

Udvalget påpeger i betænkningen, side 37, at rekvisitus i sager, hvor der er spørgsmål om ulovlig intern anvendelse (kopiering) af edb-programmer, i de fleste tilfælde giver samtykke til, at rekvisitenten eller en af denne medbragt edb-sagkyndig kan undersøge rekvisitus computere, og eventuelt også til sletning af de fundne ulovlige programmer. Der hersker imidlertid usikkerhed med hensyn til, i hvilket omfang undersøgelse af computere kan ske tvangsmæssigt. I de tilfælde, hvor rekvisitus afviser at give samtykke til undersøgelse af computere, vil fagedretten formodentlig normalt afvise anmodningen om undersøgelse. Således fremhæver udvalget i betænkningen, side 37, en afgørelse af 19. februar 1999 truffet af fagedretten i Odense, hvor rekvisitus havde erklæret, at det nedlagte forbud mod at anvende rekvisitens edb-programmer ville blive respekteret, og hvor fagedretten herefter ikke fandt, at det var »nødvendigt til forbudets opretholdelse«, at rekvisitus pc'ere blev undersøgt for at klarlægge, i hvilket omfang den handling, der var nedlagt forbud mod havde fundet sted, indtil forbudet blev nedlagt. Anmodningen var i den pågældende sag ikke begrænset til undersøgelse med henblik på sletning af ulovlige programmer.

3.4. EF-forordning 3295/94, som ændret ved forordning 241/99, om foranstaltninger i forbindelse med indførsel til eller udførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret

Efter denne forordning kan toldmyndighederne i forbindelse med im- og eksport til og fra EU beslaglægge varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede, piratkopierede eller patentkrænkende. Ved piratkopierede varer forstås efter forordningen varer,

der krænker ophavsrettigheder og hermed beslægtede rettigheder samt mønsterrettigheder.

Toldmyndighederne retter henvendelse til den formodede rettighedshaver, når de opdager mistænkelige varer i forbindelse med deres almindelige virke. Toldmyndighederne vil også kunne medvirke til at hindre import efter anmodning fra rettighedshaveren, når denne har fået mistanke om en forestående indførsel. Såfremt varer beslaglægges, underrettes rettighedshaveren. Denne skal efter anmodning have oplysninger om im- eller eksportørens identitet, for derved at kunne indbringe sagen for de myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet. Rettighedshaveren skal desuden have mulighed for at besigtige de tilbageholdte varer.

Forordningen omtales i betænkningen, side 38 som et ganske effektivt middel til at hindre import til EU af krænkende produkter inden for det område, den dækker. En beslaglæggelse vil efter omstændighederne samtidig kunne tjene som indicium for omfanget af tidligere krænkelse og på denne måde som en form for bevissikring. Det fremhæves imidlertid samtidig af udvalget, at forordningen alene udgør et supplement til den øvrige lovgivning, og at den ikke overflødigregler om bevissikring. Toldmyndighederne kan kun i et vist omfang hindre import til EU af krænkende produkter, og forordningen er uden betydning i forbindelse med ulovlig import fra andre EU-lande og i forbindelse med ulovlig produktion og anden ulovlig anvendelse af immaterialrettigheder, som finder sted her i landet.

4. Fremmed ret

4.1. Sverige

I Sverige blev der med ikrafttræden den 1. januar 1999 gennemført en omfattende lovgivning om bevissikring ved immaterialretskrænkelser.

Den svenske lovgivning er gennemført således, at der i en række immaterialretslove, nemlig i ophavsretsloven, varemærkeloven, patentloven, mønsterloven, firmaloven, loven om beskyttelse af halvlederprodukter og loven om beskyttelse af plantenyheder, er indsat særlige og stort set enslydende regler om såkaldt »intrångsundersökning«.

Herefter kan domstolen beslutte, at der skal foretages bevissikringsundersøgelse hos en formodet krænker, hvis det »skäligen kan antas«, dvs. med rimelighed kan antages, at der foreligger en krænkelse, og hvis det i øvrigt er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. eksempelvis den svenske ophavsretslovs § 56 a. Undersøgelsen kan efter samme